

نهج البلاغه؛ مکتب ماندگار انسان‌سازی و جامعه‌پردازی

ره‌نگاران/ نهج‌البلاغه تنها کتابی اخلاقی یا سیاسی نیست؛ بلکه می‌توان آن را دایره‌المعارف معرفت انسانی دانست. در این مجموعه گرانسنگ، پیوندی ژرف میان عقل و دل برقرار شده است.

به گزارش [بایگاہ اطلاع‌رسانی ره‌نگاران](#)؛ بهرام قربانپور فعال رسانه‌ای گیلان در یادداشتی نوشت؛ در دنیای پرشتاب امروز که غبار روزمرگی و دغدغه‌های مادی بر ذهن و جان بسیاری از افراد سایه افکنده است، نیاز به بازگشت به سرچشمه‌های ناب معرفت بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود. یکی از این چشمه‌های زلال، نهج‌البلاغه است؛ میراث ماندگار امام علی(ع) که در قالب خطبه‌ها، نامه‌ها و حکمت‌ها به ما رسیده و همچون چراغی فروزان، مسیر سعادت فردی و اجتماعی را روشن می‌سازد.

مطالعه و انس با این کتاب ارزشمند، تنها یک عمل عبادی یا فرهنگی ساده نیست، بلکه می‌تواند تحولی عمیق در ساحت‌های مختلف زندگی ایجاد کند. امام علی(ع) در نهج‌البلاغه، از یکسو انسان را به خودسازی و تهذیب نفس دعوت می‌کند؛ تقوا، صبر، صداقت، توکل و پرهیز از دنیاطلبی محورهای اساسی در کلام آن حضرت است که می‌تواند زمینه‌ساز آرامش درونی و رشد معنوی هر فرد باشد. از سوی دیگر، این کتاب به جامعه نگاهی کلان دارد و اصولی بنیادین در باب عدالت اجتماعی، حقوق مردم، مسئولیت‌پذیری و شیوه صحیح حکومت‌داری ارائه می‌دهد که همچنان برای دنیای امروز تازه و کارآمد است.

نهج‌البلاغه تنها کتابی اخلاقی یا سیاسی نیست؛ بلکه می‌توان آن را دایره‌المعارف معرفت انسانی دانست. در این مجموعه گرانسنگ، پیوندی ژرف میان عقل و دل برقرار شده است. هر خطبه و نامه، عقلانیتی ژرف و بینشی الهی را با عاطفه‌ای گرم و بیانی فصیح درهم می‌آمیزد. به همین دلیل، انس با نهج‌البلاغه نه تنها اندیشه را روشن می‌سازد، بلکه روح را نیز جلا می‌دهد و ذوق ادبی انسان را پرورش می‌بخشد.

یکی از مهم‌ترین وظایف جامعه امروز، ایجاد پیوند میان نهج‌البلاغه و نسل جوان است. جوانان تشنه حقیقت و معنویت‌اند، اما زبان و قالب انتقال این معارف باید با نیازها و ذائقه فکری آنان هماهنگ شود. بهره‌گیری از رسانه‌ها، هنر، فضای مجازی و حتی شیوه‌های نوین آموزشی

می‌تواند این ارتباط را عمیق‌تر سازد. در این میان، مسئولیت نهادهای فرهنگی و رسانه‌ای دوچندان است تا با برنامه‌های خلاقانه و مداوم، نهج‌البلاغه را از قفسه کتابخانه‌ها به متن زندگی مردم بیاورند.

اما مخلص کلام؛ انس با نهج‌البلاغه تنها یک انتخاب فردی نیست، بلکه ضرورتی اجتماعی است. جامعه‌ای که آموزه‌های امام علی(ع) را در سبک زندگی و شیوه حکمرانی خود جاری کند، به‌سوی عدالت، معنویت و پیشرفت حقیقی گام برمی‌دارد. اگر بخواهیم بر بحران‌های اخلاقی، اجتماعی و حتی سیاسی امروز غلبه کنیم، بازگشت به کلمات نورانی نهج‌البلاغه راهی مطمئن و بی‌بدیل خواهد بود.